

Захваљујући Правном факултету на организацији предавања чувеног немачког професора др Бернда Шинемана¹, једног од највећих немачких, европских и светских стручњака за целокупну област кривичног права, веома заинтересовани за овај користан и актуелни догађај, Друштво судија Србије и Удружење тужилаца Србије, позивају судије и јавне тужиоце на

предавање професора Бернда Шинемана

КРИТИКА СПОРАЗУМЕВАЊА У КРИВИЧНОМ ПОСТУПКУ

26. марта 2013. године у 17:00 часова

у Конференцијској сали у анексу Правног факултета у Београду.

Следећег дана, у оквиру предмета Право и правда, студентима и свим заинтересованим правницима проф. Шинеман одржаће предавање

КРИТИКА РАДБРУХОВЕ ФОРМУЛЕ²

27. марта 2013. године у 13:30 часова у амфитеатру IV Правног факултета

¹ **Бернд Шинеман** (Bernd Schünemann, рођен је 1944. године) је немачки професор права на Лудвиг-Максимилиан Универзитету (LMU) у Минхену, са шест почасних доктората светских универзитета и исто толико почасних професура. Ученик је и настављач идеја највећег немачког и светског професора кривичног права Клауса Роксина (Claus Roxin), који је почасни доктор кривично-правних наука и београдског Универзитета.

Проф. Шинеман је један од водећих немачких професора кривичног и кривичног процесног права, теорије права, правне социологије и филозофије и признати стручњак у области привредног криминала (при чему се посебно бави питањем несавесности у делима привредног криминалитета). За правнике у Србији посебно је занимљив научни рад професора Шинемана који се односи на процес „европеизације“ кривичног права и сузбијање економског криминала у европским размерама. Проф. Шинеман је чувен такође по својој стручној критици института споразумевања у кривичном поступку.

² **Густав Радбрух** (Gustav Radbruch, рођен 1878 у Либеку, умро 1949 у Хајделбергу), немачки правник и један од највећих правних филозофа XX века. Према њему, право је одређено моралним вредностима и од њих зависи; у таквом систему нема апсолута па зато ни концепт права и правде нису апсолутни већ релативни, зависно од времена, места, вредности странака и околности у одређеном правном поступку.

Као резултат нацистичке владавине, код њега се десио радикалан преокрет. Напустио је релативизам и окренуо се према филозофији која препознаје одређени апсолут, урођена својства закона и правде у коме правда има предност над свим осталим правним вредностима. Трајан значај Радбрухове правне филозофије углавном је заснован на његовој тези о односу правде, правне сигурности и целисходности, која је одсликана у "Радбруховој формули" из 1946 о „надзаконском праву и законском неправу“. Она је једна од

најутицајнијих правно-филозофских теза 20. века и може се сажети у следећем: крајња неправда није закон.

Радбрухова формула одсликана је у судској пракси немачких судова у исправљању национал-социјалистичке неправде и примењена је поново у циљу осуде неправди у Источној Немачкој у суђењима у вези са пуцањима приликом бекстава преко Берлинског зида. Ова формула се и жестоко критикује. Расправа о овој теми је без премца у односу на било коју другу правно-филозофску расправу.